

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Antti Kunttonen

Time & Space

Analyyseja Jeff Porcaron rumpunauhoituksista

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Muusikko

Musiikin tutkinto-ohjelma

Opinnäytetyö

24.11.2021

Tekijä Otsikko	Antti Kunttonen Time & Space – Analyyseja Jeff Porcaron rumpunauhoituksesta
Sivumäärä Aika	38 sivua + 13 liitettä 24.11.2021
Tutkinto	Muusikko (AMK)
Tutkinto-ohjelma	Musiikin tutkinto-ohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Esittäjä
Ohjaaja Arviointi	Lehtori Jukka Väisänen Lehtori Tommi Rautiainen
<p>Opinnäytetyössäni käsittelen rumpali Jeff Porcaron soittamia rumpuraitoja esimerkkikappaleiden avulla. Nuotinnan kappaleiden rumpuraidat ja analysoin niissä esiintyviä rytmisiä ilmiöitä ja pohdin, mikä tekee kyseisestä rumpuraidasta juuri Porcaron kuulaisen. Lisäksi etsin ja esittelen nuotintamistani kappaleista yhtymäkohtia ja toistuvia ilmiöitä. Tavoitteenani oli selvittää mikä tekee Jeff Porcaron soitosta tunnistettavan kuuloista ja miksi hän oli aikansa käytetyimpiä studiomuusikoita.</p> <p>Valitsin neljä eri tyylilajin kappaletta, jotka tuovat esille Porcaron monipuolisuutta studiomuusikkona. Nuotinsin ja analysoin työssäni rumpuraidat kappaleista ”Any Foolish Thing” (Michael McDonald 1985), ”Come On Home” (Pages 1981), ”Gimme The Goods” (Boz Scaggs 1977) ja ”Let’s Get Together” (Jaye P. Morgan 1976). Tutkin kappaleiden rumpuraitojen komppeja, rumpufillejä sekä dynamiikkaa. Selvitin lähteiden avulla myös muut kappaleilla soittaneet soittajat, sekä tutkin taustatietoja kappaleesta ja Porcaron henkilöhistoriasta.</p> <p>Tulin siihen tulokseen, että Jeff Porcaron menestys perustuu laajalti hänen musiikin tunteemukseen, sekä soittotekniikkaan. Lisäksi rumpusetin luova käyttö tulee esille analysoimistani rumpuraidoissa. Niille, jotka ovat kiinnostuneet Jeff Porcaron soittourasta, tai studiomuusikkoudesta yleensä, tarjoan opinnäytetyössäni nopean katsauksen Porcaron tekemiin soitannollisiin ratkaisuihin neljässä eri tyylilajin kappaleessa.</p>	
Avainsanat	Rummut, rumpali, Jeff Porcaro, studiomuusikko

Author Title	Antti Kunttonen Time & Space – An Analysis of Session Musician Jeff Porcaro's Drum Recordings
Number of Pages Date	38 pages + 13 appendices 24 Nov. 2021
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Music Degree
Specialisation Option	Drummer
Supervisor Examiner	Jukka Väisänen, MMus Tommi Rautiainen, MMus
<p>My Bachelor's thesis investigates drum tracks played by the American studio session drummer Jeff Porcaro (1954-1992) through an analysis of four of his drum tracks. I identified rhythmic features that describe his playing the best and looked for similarities between the drum tracks. My aim was to find out what makes Porcaro's drumming so recognizable and why he was the call-to drummer for a wide variety of recording sessions in the United States and overseas in the 1970s and 1980s.</p> <p>I deliberately chose four pieces that represent different music genres to get a full view of Porcaro's versatility as a session musician. I transcribed and analyzed the drum tracks from the pieces "Any Foolish Thing" (Michael McDonald 1985), "Come On Home" (Pages 1981), "Gimme The Goods" (Boz Scaggs 1977) and "Let's Get Together" (Jaye P. Morgan 1976). I investigated the grooves, fills and dynamics of the drum tracks. I also found out who were the other musicians playing in these recordings and other background information about the music through a literature review.</p> <p>The results indicate that Jeff Porcaro's success is largely based on his musical knowledge and playing technique. On top of that, his creative way of using the drum kit is noticeable from the drum tracks. For those who are interested in Jeff Porcaro's playing career or studio session drumming in general, I offer a quick overview of Porcaro's solutions in these four pieces from different genres.</p>	
Keywords	Drums, drummer, Jeff Porcaro, session musician

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Termistöä	2
3	Tutkimusmenetelmät	3
3.1	Aineistolähtöinen sisältöanalyysi	3
3.2	Nuottikoodi ja lukuohje	4
4	Michael McDonald – Any Foolish Thing	5
4.1	Yleistä	5
4.2	Intro	6
4.3	A-osa	7
4.4	B-osa	8
4.5	Intro 2, A2 ja B2	9
4.6	C-osa ja saksofonisoolo	10
4.7	B3 ja outro	11
5	Pages – Come On Home	13
5.1	Yleistä	13
5.2	Intro	13
5.3	A-osa	14
5.4	B-osa	15
5.5	Intro 2, A2 ja B2	15
5.6	Intro 3, saksofonisoolo ja B3	17
6	Boz Scaggs – Gimme The Goods	21
6.1	Yleistä	21
6.2	Intro	22
6.3	A- ja B-osa	23
6.4	A2 ja B2	24
6.5	C-osa ja instrumentaali B3	25
6.6	A3 ja B4	26
6.7	Perkussiosoolo ja outro	27
7	Jaye P. Morgan – Let's Get Together	28
7.1	Yleistä	28
7.2	Intro	29

7.3	A-osa	30
7.4	B-osa	31
7.5	A2, B2 ja A3	32
7.6	C-osa ja outro	34
8	Pohdinta	36
	Lähteet	38

1 Johdanto

Tässä opinnäytetyössä tutkin ja analysoin rumpali Jeff Porcaron soittoa nuotintamalla neljä hänen soittamaansa kappaletta. Analyysin avulla pyrin poimimaan Porcaron soitosta musiikillisia ilmiöitä, jotka mielestäni tuovat esiin hänen soittotyylilleen ominaisia ilmiöitä.

Esittelen nuotinnokset osissa korostaen kyseisen rumpuraidan ominaisia asioita ja huipukohtia ja etsin kappaleiden väliltä myös yhtymäkohtia, jotka tekevät rumpuraidasta Porcaron kuuloisen. Esittelen näitä keskeisiä ilmiöitä pohdintaluvussa 8.

Yhtenä valintakriteerinä tekemiini nuotinnoksiin pidin sitä, että en löytänyt kappaleesta jo valmiiksi tehtyä rumpunuotinnosta. Työssäni käsittelyssä eivät siis ole Jeff Porcaron kaikista tunnetuimmat rumpuraidat, mutta kuitenkin sellaiset, joiden tarkasta analysoimisesta uskon olevan paljon hyötyä niin itselleni kuin muillekin asiasta kiinnostuneille.

Jeffrey Thomas Porcaro (1. Huhtikuuta 1954 – 5. Elokuuta 1992) oli yhdysvaltalainen rumpali, studiomuusikko ja Toto-yhtyeen perustajajäsen. Porcaro syntyi musikaaliseen perheeseen. Hänen isänsä oli kuuluisa jazzrumpali Joe Porcaro ja hänen kummisetänsä menestynyt perkussionisti Emil Richards. Lisäksi hänen veljensä Steve Porcaro on kuuluisa säveltäjä, tuottaja, kosketinsoittaja ja myös yksi Toto-yhtyeen perustajajäsenistä. Toinen veli Mike Porcaro oli tunnettu sessiobasisti ja Toto-yhtyeen jäsen myöhemmin perustamisen jälkeen.

Porcaro soitti uransa aikana arviolta 693 levyllä artistien, kuten Michael Jackson, Madonna, Paul McCartney, Ray Charles ja Aretha Franklin taustalla. Monet albumeista menestyivät listoilla ja voittivat merkittäviä palkintoja. Esimerkiksi Toton neljännen studioalbumin, ”Toto IV”, myötä bändi voitti kuusi Grammy-palkintoa, joka oli ennätys palkintojen määrässä yhtenä vuonna. Tämän myötä tuottaja Quincy Jones palkkasi Porcaron soittamaan rumpuja neljään kappaleeseen Michael Jacksonin ”Thriller” -albumilla, joka päihitti edellisen ennätyksen voittaen seitsemän Grammy-palkintoa (Artimisi 2011, 4).

Porcaro kuoli 5. Elokuuta 1992 kotonaan Los Angelesissa ollessaan 38-vuotias. Kuoleman jälkeen on julkaistu monia levyjä, joissa Porcaro ehti soittaa ennen kuolemaansa, kuten Toto-yhtyeen albumi ”Kingdom of Desire”

2 Termistöä

Esittelen tässä luvussa niitä keskeisiä käsitteitä, joita käytän työni analyysiosassa.

Crescendo – Voimakkuusmerkintä, tarkoittaa voimistuen.

Haamulyönti – Hiljainen lyönti rumpuun. Kirjoitetaan nuottiviivastolle suluissa olevalla nuotilla.

Hele – Seuraavaa nuottia alustava hiljainen isku, englanniksi grace note.

Häivytys – Tuotannollinen tapa lopettaa kappale hiljentämällä äänenvoimakkuutta, englanniksi fade out.

Filli – Rumpukompista erottuva rytmisen ilmiö.

Flam – Rumpurudimentti, jossa pääiskua edeltää hele.

Forte – Voimakkuusmerkintä, tarkoittaa voimakkaasti.

Fortissimo – Voimakkuusmerkintä, tarkoittaa erittäin voimakkaasti.

Kohotahti – Sävellyksen alussa ennen ensimmäistä tahtia soivat sävelet tai iskut.

Mezzoforte – Voimakkuusmerkintä, tarkoittaa melko voimakkaasti.

Mezzopiano – Voimakkuusmerkintä, tarkoittaa melko hiljaa.

Shuffle-komppi – Triolipohjainen rumpukomppi, jossa triolin keskimäinen isku jätetään soittamatta.

Trioli – Kolmen nuotin ryhmä, joka vastaa pituudeltaan kahta nuottia.

3 Tutkimusmenetelmät

3.1 Aineistolähtöinen sisältöanalyysi

Aineisto, eli kappaleet Michael McDonaldin *Any Foolish Thing*, Pagesin *Come On Home*”, Boz Scaggsin *Gimme The Goods* ja Jaye P. Morganin *Let’s Get Together* nuotinsin Sibelius 2020.1 -ohjelmalla, mikä litteroi muuten vaikeasti analysoitavan tiedon.

Nuotinnoksia lukiessani aloin huomata selviä erityispiirteitä, mitkä toistuivat aineistossa. Käyn läpi kunkin kappaleen työssäni osa kerrallaan, mutta pohdintaluvussa voin selkeästi esitellä tuloksia, jotka vastaavat tutkimuskysymykseeni.

Mukailin työssäni aineistolähtöisen sisältöanalyysin ja teemoittelun menetelmiä (Ojasalo ym. 2014, 142). Tämä tarkoittaa, että vasta aineiston läpikäytyäni, pystyin erottamaan nuotinnoksistani toistuvia teemoja ja erityisesti tutkimuskysymykseeni liittyviä time- ja feel -termejä edustavia erityispiirteitä. Aineistolähtöistä sisältöanalyysia ei voitu soveltaa täysin, sillä kyseiset termit ovat vaikeita nuotintaa. Asettamieni kysymysten ulkopuolelta havainnoin aineistosta, kuinka Jeff Porcaron soittokalusto on yllättävän samanlainen kaikissa analysoimissani kappaleissa. En kuitenkaan nostanut tätä tutkimuskysymykseksi, koska se olisi vienyt fokuksen pois taiteellisesta ilmaisusta.

Käyttämäni menetelmä oli mielestäni luonnollinen valinta, sillä koostin aineiston itse ja tunsin sen hyvin. Tällä tavoin pystyin tuomaan sen erityispiirteet esiin myös lukijalle.

3.2 Nuottikoodi ja lukuohje

NUOTTIKOODI

1. CRASH-SYMBOLI	9. TOMTOM 1 (♩) = HAAMULYÖNTI
2. CRASH-SYMBOLIN KELLO	10. TOMTOM 2
3. CRASH-SYMBOLI	11. TOMTOM 3
4. CRASH-SYMBOLIN KELLO	12. VIRVELI
5. HI-HAT	13. VIRVELIN KANTTILYÖNTI
6. AVONAINEN HI-HAT	14. LATTIA TOMTOM
7. RIDE-SYMBOLI	15. BASSORUMPU
8. RIDE-SYMBOLIN KELLO	16. POLJETTU HI-HAT

Kuvio 1. Nuottikoodi

Nuottikoodi kuvastaa, mikä nuotti tarkoittaa mitäkin rumpua tai symbaalia nuottiviivastolla. Ensimmäisen yläpuuviivan yläpuolella olevat rastilla ja kolmiolla kirjoitetut nuotit tarkoittavat crash-symbaalia ja crash-symbaalin kelloa. Yläpuuviivan kohdalla olevat nuotit ovat toinen crash-symbaali ja sen kello. Nuottiviivaston yläpuolella olevat rasti- nuotit tarkoittavat hi-hat -symbaalia ja pieni pallo nuotin yläpuolella tarkoittaa avonaista hi-hat -symbaalia. Ylimmän nuottiviivan kohdalla rasti- ja kolmionuotit tarkoittavat ride-symbaalia ja ride-symbaalin kelloa, ja normaali pallonuotti ylimmällä nuottiviivalla tarkoittaa ensimmäistä, eli korkeinta tomtomia. Tästä nuottiviivastoa alaspäin mentäessä tulevat toinen tomtom ja kolmas tomtom. Keskimmäisen nuottiviivan yläpuolella oleva nuotti tarkoittaa virvelirumpua ja samaan kohtaan kirjoitettu rastinuotti tarkoittaa virvelin kantti-iskua. Toiseksi alimman nuottiviivan yläpuolelle on kirjoitettu lattia-tomtomi. Alimman nuottiviivan yläpuolelle on kirjoitettu bassorumpu ja alimman nuottiviivan alapuolelle kirjoitettu rastinuotti tarkoittaa jalalla poljettua hi-hatia. Suluissa oleva nuotti missä tahansa kohtaa viivastoa tarkoittaa haamulyöntiä.

Nuotinnoksissa kappaleen osa, tempo ja voimakkuusmerkintä ovat merkittynä nuottiviivaston yläpuolelle. Fade out -merkintä ja crescendo ovat merkittynä nuottiviivaston alapuolelle. Tempomerkinnät ovat kappaleiden lähtötempoja.

4 Michael McDonald – Any Foolish Thing

4.1 Yleistä

Any Foolish Thing on Michael McDonaldin kappale albumilta ”No Lookin’ Back” vuodelta 1985. Jeff Porcaron lisäksi kappaleella soittavat: Willie Weeks – basso, Chuck Sabatino – syntetisaattori ja taustalaulu, Cornelius Bumpus – saksofoni, sekä Michael McDonald – lead laulu ja urku (Discogs, n.d. A, verkkojulkaisu)

Michael McDonald ja Jeff Porcaro tekivät vuosien saatossa paljon yhteistyötä, muun muassa Steely Dan -yhtyeen kiertuebändissä, sekä McDonaldin muilla sooloalbumeilla ”If That’s What It Takes” (1982) ja ”Take It To Heart” (1990). McDonald kuvailee Porcaron soittoa:

Koko shuffle- ja perinteisen rock ’n’ roll -kompin idea muuttui erilaiseksi hänen kässissään ja siitä tuli paljon sivistyneempää ja groovaavampaa. Sata rumpalia olisi osannut soittaa samat asiat mutta ei samalla tavalla. (Flans 2020, 115)

Valitsin kappaleen rumpuraidan analysoitavaksi, koska se sisältää kaksi variaatiota shuffle-kompista, jotka molemmat ovat Jeff Porcarolle hyvin ominaisia. Ensimmäinen on säkeistöissä kuultava variaatio halftime-shuffle -kompista, jossa virvelin aksentti-isku tulee ainoastaan joka toisen tahdin kolmannelle iskulle. Toinen variaatioista on kertosäkeissä, C-osassa ja outrossa kuultava perinteisempi shuffle-komppi, jossa virvelin aksentti-iskut tulevat joka tahdin toiselle ja neljännelle iskulle. Porcaro täyttää molemmissa variaatioissa triolin keskimmäiset iskut haamulyönneillä virveliin. Näiden lisäksi kappaleessa tapahtuva aksentointi kuvastaa hyvin Porcaron tapaa ”kommentoida” muiden soittimien soittamia asioita.

Any Foolish Thing -kappaleessa kuullaan paitsi Porcaron shuffle-komppi -osaamista, myös taitoa soittaa yli neljä minuuttia kestävä kappale hyvinkin staattisesti ja eheästi sen kuitenkaan olematta tylsä. Vaikka nuotinnoksen osalta tämä saattaa vaikuttaa itseään toistavalta, halusin kuitenkin tuoda soiton staattisuuden jollain tavalla esille, sillä se on suuri osa Porcaron rumpuraitoja.

4.2 Intro

INTRO ♩ = 137

mf $\overset{3}{\text{—}} \overset{\circ}{\text{—}}$

3

9

11

13

Kuvio 2. Intro

Porcaro aloittaa kappaleen ennen ensimmäistä tahtia kohotahdilla soittamalla avonaisen hi-hat -iskun kohotahdin viimeiselle kahdeksasosaiskulle. Tästä eteenpäin intron komppi on shuffle-kuviota hi-hatiin bassorummun mukaillessa bassolinjaa. Tästä muodostuu kahden tahdin kuvio, joka toistuu läpi koko intron (Kuvio 2). Porcaro lisää vielä kuvion toisen tahdin ensimmäisen triolin viimeiselle iskulle aksentoidun hi-hat -avauksen bassorummun kanssa tuodakseen kuvioon lisäelementin (Kuvio 2, tahti 2).

4.3 A-osa

The image shows six staves of musical notation for the A-section. The notation is written on a grand staff (treble and bass clefs). The music consists of a series of eighth notes grouped into triplets, with accents (>) placed over the first note of each triplet. The first staff is marked with a box containing the letter 'A'. The second staff starts with a measure number '3'. The third staff starts with a measure number '5' and a '2' above the staff, indicating a change in the number of measures per triplet. The fourth staff starts with a measure number '9'. The fifth staff starts with a measure number '11'. The sixth staff starts with a measure number '13' and a '2' above the staff, indicating another change in the number of measures per triplet. The notation includes various rhythmic markings such as accents and triplet symbols.

Kuvio 3. A-osa

Kappaleen ensimmäisessä A-osassa Porcaro soittaa variaation halftime-shuffle -kompista. Tässä variaatiossa virvelin aksentoitu isku, eli niin sanottu "backbeat" tulee joka toisen tahdin kolmannelle neljäsosaiskulle, kun tavallisessa halftime-shuffle -kompissa se tulisi jokaisen tahdin kolmannelle neljäsosaiskulle. A-osan kolmannelta tahdista eteenpäin Porcaro täyttää jokaisen triolin keskimmäisen iskun haamulyönnillä virveliin (Kuvio 3). Mielenkiintoisia yksityiskohtia osan kompissa on hi-hat -avaus joka toisen tahdin ensimmäisen triolin viimeiselle kahdeksasosaiskulle, lukuun ottamatta tahtia numero 8, sekä virvelin haamulyönnit aksentti-iskun jälkeiselle trioli-iskulle. Hi-hat avaus triolin viimeiselle iskulle on yksi Porcarolle ominaisista tehokeinoista, joita voi kuulla lukuisissa hänen nauhoittamissaan kappaleissa. B-osaan siirtyminen tapahtuu hyvin maltillisella fillillä, jossa viimeisen tahdin viimeisen triolin kaksi viimeistä iskua on soitettu virveliin (Kuvio 3, tahti 16).

4.4 B-osa

8

3

5

7

9

11

15

17

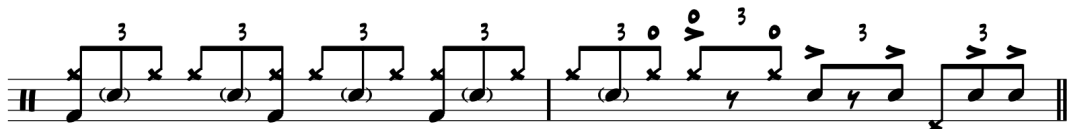
2

Kuvio 4. B-osa

Kappaleen B-osassa (kuvio 4) Porcaro soittaa perinteistä shuffle-komppia, jossa aksentoitu virveli-isku tulee jokaisen tahdin toiselle ja neljännelle neljäsosaiskulle. Virvelin haamulyönnit kuitenkin jatkuvat täyttäen edelleen triolin keskimmäisen iskun. Tämän lisäksi jokaisen kahden tahdin kuvion viimeiselle neljäsosaiskulle tulee avonainen hi-hat isku virvelin kanssa samanaikaisesti ja kuudennen tahdin lopussa tätä iskua seuraa vielä kuudestoistaosahaamulyönti virveliin (Kuvio 4). B-osan tahdeissa 15 ja 16 hi-hat -avaus vaihtaa paikkaa tahdin 15, eli kahden tahdin kuvion ensimmäisen tahdin viimeiselle neljäsosaiskulle ja tahdeissa 17 ja 18 hi-hat -avaukset tulee molempien tahtien viimeiselle neljäsosaiskulle (Kuvio 4).

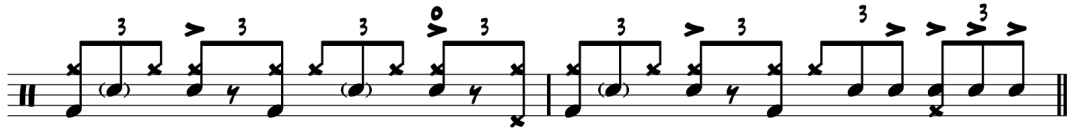
4.5 Intro 2, A2 ja B2

Kappaleen ensimmäisen B-osan jälkeen palataan rakenteessa takaisin introon ja sitä kautta toiseen A-osaan (A2). Näissä molemmissa osissa Porcaro soittaa pääosin ensimmäisen A-osan halftime-shuffle -komppia (Kuvio 3) ja variointia ensimmäiseen A-osaan nähden ei tapahdu juuri lainkaan. Ainoa merkittävä ero on toiseen B-osaan johdettava filli jossa on enemmän aksentoituja virveli-iskuja kuin ensimmäiseen B-osaan johdattavassa fillissä (Kuvio 5).

Kuvio 5. Toisen A-osan kaksi viimesitä tahtia, joista jälkimmäisessä toiseen B-osaan johdettava rumpufilli

Myös kappaleen toisessa B-osassa (B2) Porcaro soittaa hyvin samalla tavalla kuin ensimmäisessä B-osassa ja ainoa merkittävämpi ero tässäkin osassa on rumpufilli, joka johdattaa kappaleen C-osaan. Toisen B-osan päätteeksi Porcaro soittaa verrattain yksinkertaisen, mutta tehokkaan rumpufillin, jossa toiseksi viimeisen triolin keskimäinen ja viimeinen isku on soitettu virveliin ja viimeisen triolin kaikki iskut on soitettu aksentoiden virveliin (Kuvio 6, tahti 2). Toiseksi viimeisen triolin keskimäinen isku ei ole yhtä aksentoitu kuin sitä seuraavat iskut. Tällainen alustava isku tuo yksinkertaiseen filliin dynamiikkaa ja eloa.

Kuvio 6. B-osan kaksi viimeistä tahtia, joista jälkimmäisessä C-osaan johdattava rumpufilli

4.6 C-osa ja saksofonisoolo

Kuvio 7. C-osa

Kappaleen C-osassa Porcaro nostaa hieman soittovoimakkuutta mezzofortesta forteen soittaen edelleen toiselle ja neljännelle iskulle aksentoitua shuffle-komppia. Komppi on vieläkin hyvin samanlainen kuin kappaleen B-osissa, mutta Porcaro soittaa enemmän aksentteja crash-symbaaliin mukaillen C-osan rytmiä ja voimakkuutta (Kuvio 7). Osan

loppuun Porcaro soittaa puolentoista tahdin pituisen rumpufillin joka johdattaa kappaleen saksofonisooloon (Kuvio 7, tahdit 15 ja 16). Filli alkaa toiseksi viimeisen tahdin kolmannen triolin keskimmäisen iskun haamulyönnillä virveliin. Sitä seuraa kaksi aksentoitua virveli-iskua ja crash-symbaali -isku neljännen triolin viimeiselle kahdeksasosaiskulle. Tämä kuvio toistuu viimeisen tahdin kahden ensimmäisen triolin aikana, jonka jälkeen kaksi viimeistä triolia on soitettu virveliin aksentoiden neljää keskimmäistä iskua. Fillin lopetus on Porcarolle ominainen tapa soittaa viimeiselle iskulle avonainen hi-hat -isku. Tässä tapauksessa isku tulee osan viimeisen tahdin viimeiselle trioli-iskulle (Kuvio 7, tahti 16).

C-osan jälkeen kappaleessa tulee 16 tahdin pituinen saksofonisoolo. Soolo soitetaan B-osan rakenteeseen ja rumpuraitakin on hyvin samanlainen kuin kappaleen B-osissa. Dynamiikka ei muutu, eikä Porcaro soita yhtäkään rumpufilliä, joka toisen tahdin hi-hat -avauksia lukuunottamatta. Mielenkiintoinen kohta rumpuraidassa on kuitenkin edellisen osan lopettavan fillin lopetus soolon ensimmäisen tahdin ensimmäiselle iskulle, johon Porcaro soittaa crash-symbaali -iskun, mutta myös sulkee hi-hatin, joka tekee fillin viimeisen iskun hi-hat -avauksesta hyvinkin tehokkaan ja huomiota herättävän (Kuvio 8). Tämän kaltaisia fillejä voi kuulla monissa muissakin Porcaron soittamissa nauhoituksissa.

Kuvio 8. Siirtymä C-osasta saksofonisooloon. Kuviossa korostettuna fillin lopettava hi-hat -avaus ja sen nopea sulkeminen.

4.7 B3 ja outro

Saksofonisoolon jälkeen kappale etenee kolmanteen B-osaan ja sitä kautta outroon. B-osan rumpuraita jatkuu edelleen pohjimmiltaan samanlaisena kuin edellisissäkin B-osissa. Merkittävimpana erona edellisiin B-osiin on seitsemännen tahdin rumpufilli, joka on sama hi-hat avaukseen päättyvä triolifilli kuin C-osan ja saksofonisoolon välisessä siirtymässä (Kuvio 9, tahdit 7-8). Viimeisen B-osan ja outroon väliseen taitteeseen Porcaro soittaa yksinkertaisen triolifillin, jossa kaksi viimeistä triolia on soitettu aksentoiden

virveliin, lukuunottamatta ensimmäistä iskua joka on soitettu bassorummun kanssa hi-hatiin (Kuvio 9, tahti 10).

B3

The image shows five staves of musical notation for a drum set. Each staff begins with a double bar line and a key signature of one flat. The notation consists of eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat symbol. The patterns are as follows:

- Staff 1: 8 eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat.
- Staff 2: 8 eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat.
- Staff 3: 8 eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat.
- Staff 4: 8 eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat.
- Staff 5: 8 eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat.

Kuvio 9. B3-osa

Kappaleen outro jatkuu B-osan sointukierrolla, eikä rumpukompissakaan tapahdu suuria muutoksia. Uutena elementtinä Porcaro tekee aksentoituja hi-hat avauksia kahden tahdin rumpukuvioiden loppuun. Nuottikuvaesimerkinä outron neljä ensimmäistä tahtia, jossa ensimmäisen kahden tahdin kuvion päätteeksi Porcaro soittaa seuraavan tahdin ensimmäistä iskua alustavan kahden lyönnin heleen (Kuvio 10, tahti 2) ja kahden seuraavan tahdin loppuun aksentoidun hi-hat -avauksen (Kuvio 10, tahti 4).

OUTRO

The image shows two staves of musical notation for a drum set. Each staff begins with a double bar line and a key signature of one flat. The notation consists of eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat symbol. The patterns are as follows:

- Staff 1: 8 eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat.
- Staff 2: 8 eighth notes with accents and triplets, ending with a hi-hat.

Kuvio 10.

5 Pages – Come On Home

5.1 Yleistä

Come On Home on Pages-yhtyeen kappale vuonna 1981 julkaistulta albumilta ”Pages”. Porcaron lisäksi kappaleella soittavat: Neil Stubenhaus – basso, Paul Jackson Jr. – kitara, Steve Khan – kitara, Paulinho Da Costa – perkussiot, Tom Scott – saksofoni, Steve George – syntetisaattorit, sekä Richard Page – laulu ja taustalaulu. (Discogs, n.d. B, verkkojulkaisu)

Kappaleen rumpuraidalla kuullaan Porcaron hienovaraista kuudestoistaosakomppia ja musikaalista dynamiikansäätelyä mukaillen kappaleen rakennetta ja draaman kaarta. Myös symbaalien luova, maltillinen ja dynaaminen käyttö tulee esille kappaletta kuunnellessa. Porcaro käyttää kappaleessa paljon symbaalien kelloja sekä soittaa crash-symbaalin sijasta ride-symbaaliin tai jättää symbaali-iskuja kokonaan soittamatta kohdissa joissa moni muu rumpali olisi saattanut pitää crash-symbaalin aksentti-iskua parhaana ratkaisuna. Tällaiset asiat ovat myös olennainen osa Jeff Porcaron rumpusoundia.

5.2 Intro

Kuvio 11. Intro

Kappaleen introssa Porcaro soittaa hiljaisia kuudestoistaosia hi-hatiin, sekä neljäsosaiskuja virvelin kanttiin. Kahden ensimmäisen tahdin lopussa on niin ikään hiljaiset hi-hat avaukset ja kolmannen tahdin viimeisellä kahdeksasosalla Porcaro soittaa iskun ride-

symbaaliin, jonka jälkeen hi-hat jää pois ja pelkkä virvelin kantti soittaa viimeisen tahdin kolme ensimmäistä neljäsosaiskua ja viimeiselle neljäsosalle tulee kantti-iskun lisäksi aksentti-isku lattiatomtomiin. Ensimmäiseen A-osaan Porcaro siirtyy hiljaisella hi-hat -avauksella intron viimeisen kahdeksasosan kautta (Kuvio 11).

5.3 A-osa

Kuvio 12. A-osa

Ensimmäisessä A-osassa rumpuraidan voimakkuus nousee hieman, mezzopianosta mezzoforteen ja Porcaro alkaa soittaa kuudestoistaosa -hi-hatin lisäksi virveli-iskuja iskuille 2 ja 4. Ensimmäisessä tahdissa bassorumpu soittaa bassolinjaa mukaillen ensimmäisen tahdin ensimmäiselle iskuille, toisen tahdin viimeiselle kuudestoistaosaiskulle ja seuraavaa tahtia alustavan iskun viimeisen neljäsosan viimeiselle kuudestoistaosaiskulle. Toisessa tahdissa sama toistuu muuten, mutta viimeisen neljäsosan kolmannelle kuudestoistaosaiskulle Porcaro soittaa hi-hat -avauksen. Kolmannessa tahdissa näiden lisäksi tulee toinen hi-hat -avaus viimeisen neljäsosan viimeiselle kuudestoistaosaiskulle. Neljännessä tahdissa muut soittimet soittavat pitkän äänen tahdin ensimmäiselle iskuille ja kolmannen tahdin jälkimmäiseltä kahdeksasosalta alkavan melodian. Porcaro täyttää pitkän äänen ride-symbaalilla ja ride-symbaalin kellolla ja mukailee lopputahdin melodiaa tomtomeilla. Seuraavat kolme ja puoli tahtia on bassolinjaa mukailevaa kuudestoistaosakomppia, joista kahdessa viimeisessä Porcaro soittaa laulumelodiaa mukailevat aksentoidut hi-hat -avaukset toiseksi viimeisen tahdin toisen neljäsosan viimeiselle kuu-

destoistaosaiskulle, sekä viimeisen tahdin ensimmäisen neljäsosan viimeiselle kuudestoistaosaiskulle (Kuvio 12). Tämän jälkeen tulee B-osaan johdattava rumpufilli virveliin ja tomtomeihin jalalla poljetun hi-hatin soittaessa neljäsosaikuja (Kuvio 12, tahti 8).

5.4 B-osa

Kuvio 13. B-osa

B-osassa jatkuu samantapainen bassolinjaa mukaileva kuudestoistaosarumpukomppi, kuin A-osassa, mutta tehokeinona kompissa on enemmän hi-hat -avauksia. B-osan neljännen tahdin kahden viimeisen neljäsosan aikana Porcaro korostaa bändin soittamia neljäsosanuotteja niin ikään hi-hat -avauksilla (Kuvio 13). Kahdessa viimeisessä tahdissa Porcaro laskee kompin intensiteettiä soittamalla kuudestoistaosia ride-symbaaliin ja ride-symbaalin kelloon, sekä backbeatit 13-tuumaiseen tomtomiin (Kuvio 13, tahdit 6-7).

5.5 Intro 2, A2 ja B2

Kappaleen toista A-osaa edeltää kaksi tahtia introa, jossa Porcaro laskee rumpujen dynamiikan takaisin mezzopianoon soittaen kuudestoistaosia hi-hatiin ja neljäsosia virvelin kanttiiin samaan tapaan kuin ensimmäisessäkin introssa (Kuvio 14).

Kuvio 14. Intro 2

Toisessa A-osassa (A2) komppi on pohjimmiltaan samanlainen, kuin ensimmäisessäkin A-osassa. Neljänteen tahtiin muun bändin soittama pitkä ääni ja melodia on tällä kertaa korostettu ride-symbaalin lisäksi myös kevyesti soitetulla crash-symbaalilla ja tahdin kolmannelle neljäsosaiskulle tulevalla aksentoidulla lyönnillä crash-symbaalin kelloon (Kuvio 15, tahti 4). Tämän kaltainen symbaalien monipuolinen käyttö kuuluu myös Porcaron soitossa usein. Siirtymä A2 ja B2 osien välillä tapahtuu rumpufillillä, joka päättyy aksentoidun symbaali-iskun sijasta aksentoituun hi-hat -avaukseen A-osan tahdin viimeiselle kuudestoistaosalle (Kuvio 15, tahti 8).

Kuvio 15. Toinen A-osa

Kappaleen toisessa B-osassa Porcaro lisää rumpuraitaan hieman dynamiikkaa ensimmäiseen B-osaan verrattuna soittamalla neljännen tahdin pitkien neljäsosanuottien korostukset aukinaisen hi-hatin lisäksi kahdella tomtom-iskulla ja aksentoidulla lyönnillä ride-symbaaliin (Kuvio 16, tahti 4). Uutena elementtinä myös osan kahteen viimeiseen tahtiin tulevat symbaalien väliset flam-iskut. Porcaro soittaa flam-iskuja ride-symbaalin ja crash-symbaalin kelloihin (Kuvio 16, tahdit 6-7).

Kuvio 16. Toinen B-osa

5.6 Intro 3, saksofonisoolo ja B3

Toisen B-osan jälkeen kappale menee neljän tahdin intro-kierron kautta saksofonisooloon. Introssa Porcaro soittaa samalla tavalla, kuin aikaisemmissakin introissa ja siirtymäfilliksi hän soittaa yksinkertaisen, mutta tehokkaan kahden kuudestoistaosavirveli-iskun ja yhden kahdeksasosa-tomtom -iskun fillin, jota edeltää pieni korostus edeltävällä hi-hat -iskulla (Kuvio 17, tahti 4).

Kuvio 17. Intro 3

Saksofonisoolo soitetaan kappaleessa A-osan rakenteella ja rumpuraidan voimakkuus nousee forteen. Porcaro soittaa kuudestoistaosakomppia mukaillen bassolinjaa bassorummulla ja korostaen joitakin iskuja hi-hat -avauksilla (Kuvio 18). Neljännen tahdin pitkän äänen ja melodian Porcaro fillaa tällä kertaa tomtomeilla, joihin hän soittaa aluksi kaksi flam-iskua ja sitten normaaleja aksentoituja iskuja hi-hatin polkiessa kahdeksasosia (Kuvio 18, tahti 4). Soolon toiseksi viimeiseen tahtiin Porcaro soittaa joka toiselle neljäsosalle aksentoidun crash-symbaalien ja joka toisen neljäsosan hän fillaa (Kuvio 18, tahti 7). Viimeisessä tahdissa tulee soolon loppumelodiaa mukaileva koko tahdin mittainen rumpufilli, jossa Porcaro aksentoi neljäsosat symbaaleihin ja fillaa välit tomtomeihin (Kuvio 18, tahti 8).

Kuvio 18. Saksofonisoolo

Viimeinen, eli kolmas B-osa (B3) poikkeaa rakenteeltaan hieman aikaisemmista B-osista niin, että osaan on lisätty saksofonisoolossa kuultu loppumelodia kahdeksanneksi tahdiksi, jonka jälkeen osa kertaantuu, kunnes viimeisten neljän tahdin aikana kappaleessa tapahtuu häivytyksen, fade out. Rumpujen osalta kolmas B-osa menee pohjimmiltaan samalla tavalla kuin aikaisemmatkin B-osat kuudestoistaosa-hi-hat -kompilla, mutta bassorummun iskuja ja hi-hat -avauksia on enemmän (Kuvio 19). Tämä on hyvä tehokeino tuoda esiin kappaleen draaman kaarta indikoiden sen lähestyvän loppua. Ensimmäisen B-osan kierron päätteeksi tulevan saksofonimelodian kohdalla rumpuraidan voimakkuus

nousee mezzofortesta forteen (Kuvio 19, tahti 8) ja tällä voimakkuudella mennään kapaleen loppuun asti. Taitemelodian Porcaro orkestroi ensimmäisellä kerralla hyvin samalla tavalla kuin saksofonisoolon lopussakin (Kuvio 19, tahti 8).

B-osan kertaantuessa uutena rumpuraitaan tulee vielä neljänteen tahtiin rumpufilli, sekä lopun saksofonimelodian hieman erilainen orkestrointi. Porcaro orkestroi melodian samalla tyylillä, mutta siirtää aikaisempiin taitekohtiin verrattuna symbaali-iskun paikkaa kuudestoistaosalla eteenpäin, jolloin isku tulee neljäsosan toiselle kuudestoistaosaiskulle (Kuvio 19, tahti 16).

83 *mf*

3

5

7

9

11

13

15

Kuvio 19. Kolmas B-osa

6 Boz Scaggs – Gimme The Goods

6.1 Yleistä

Gimme The Goods on kappale Boz Scaggsin vuonna 1977 julkaistulta albumilta ”Down Two Then Left”. Porcaron lisäksi kappaleella soittavat: Scott Edwards – basso, Jay Graydon ja Ray Parker Jr. – komppikitara, Steve Lukather – kitarasoolo, Michael Omartian – koskettimet, Bobbye Hall – congat ja Boz Scaggs – laulu. Rumpujen lisäksi Porcaro soittaa kappaleella timbaleita. Jeff Porcaro teki tiivistä yhteistyötä Scaggsin kanssa, soittaen ”Down Two Then Left” -albumin lisäksi ”Silk Degrees” (1976), ”Middle Man” (1980) sekä ”Other Roads” (1988) -albumeilla. (Discogs, n.d. C, verkkojulkaisu)

Kappale tuo hyvin esiin Porcaron soittokestävyyttä ja hi-hat -tekniikkaa. Kappaleen rumpukomppi perustuu suurelta osin kuudestoistaosa-hi-hat -komppiin, jossa virvelin aksentti-iskut tulevat neljäsosille. Kappaleen tempon ollessa (noin) 96 iskua minuutissa (BPM) ja sen keston ollessa 4 minuuttia 15 sekuntia, vaatii se soittajalta hyvää tekniikkaa ja kestävyttä. Porcaron yhden käden kuudestoistaosa-hi-hat -tekniikka on niinkin merkittävä osa hänen soittoaan, että sitä on tutkittu jopa tieteellisesti. Tampereen teknillisen yliopiston ja Harvardin yliopiston tutkijat selvittivät Porcaron hi-hat -soiton tarkkuutta Michael McDonaldin kappaleessa *I Keep Forgettin*, ja tulivat siihen tulokseen, että Porcaron hi-hat -soitto ja sen fraktaalisuus on seuraus hermojärjestelmän toiminnasta. (Räsänen E, Pulkkinen O, Virtanen T, Zollner M, Hennig H, 2015)

Kappaleen lähtötempo on 96 iskua minuutissa. Metronomin kanssa kuunnellessa huomaa, kuinka intro ja ensimmäinen säkeistö menevät todella tasaisesti tempoon 96, mutta ensimmäisen B-osan kohdalla voi havaita muutoksen tempossa, joka on noin yhden iskun minuutissa. Muutos indikoi, että kappaletta ei ole soitettu metronomin kanssa. Tästä huolimatta toinen A-osa on taas tiukasti tempossa 96 iskua minuutissa, mutta nousee puolivälissä tempoon 97 iskua minuutissa. Tempon huippu on kitarasoolon aikana, jolloin kappale nousee tempoon 99 iskua minuutissa. Tämän jälkeen tempo kuitenkin laskee takaisin osien mukana ja outrossa tempo on jälleen 96. Tämä kappale on hyvä esimerkki Porcaron kyvystä manipuloida tempoa ilman, että se nopeutuu tai hidastuu pysyvästi.

6.2 Intro

♩ = 96

INTRO *f*

Kuvio 20. Intro

Kappale alkaa neljäsosan mittaisella kohotahtilla, johon Porcaro soittaa rumpufillin. Tämän jälkeen alkaa komppi, jossa Porcaro soittaa kuudestoistaosia hi-hatiin, virveli akseentoi jokaisen neljäsosan ja bassorumpu mukailee kappaleen bassolinjaa. Jo intron neljännessä tahtissa kuullaan Porcarolle ominainen kuudestoistaosauskun mittainen akseentoitu hi-hat -avaus (Kuvio 20). Intron päätteeksi Porcaro soittaa saman fillin kuin kohotahtissa, mutta filliä edeltää kaksi kolmaskymmeneskahdesosaamulyöntiä virveliä (Kuvio 20, tahti 8).

6.3 A- ja B-osa

A

Kuvio 21. A-osa

Kappaleen A-osa perustuu kahteen rumpukomppiin, jotka vaihtuvat osan puolella välissä (Kuvio 21, tahti 8). Ensimmäinen rumpukomppi on jo introssa esitelty kuudestoista-osa-hi-hat -komppi, jossa virveli aksentoi neljäsosat ja bassorumpu mukaillee bassolinjaa. Ainoa ero intron komppiin on, että Porcaro lisää bassorumpuiskun myös neljännelle neljäsosaiskulle samaan aikaan virveliaksentin kanssa. A-osan kahdeksannessa tahdissa kuullaan koko bändin unisono-melodia, jonka Porcaro aksentoi symbaaleihin (Kuvio 21). Tämä on siirtymä A-osan toiseen rumpukomppiin, jossa hi-hat -kuvio painottuu enemmän kahdeksasosille. Tahtien iskuilla 1 ja 3 Porcaro soittaa hi-hatiin kaksi kahdeksasosaiskua, joista jälkimmäinen on avonainen hi-hat -isku. Tahtien iskuilla 2 ja 4 tapahtuu muuten samat hi-hat avaukset, mutta Porcaro täyttää toisen kuudestoistaosan myös hi-hatiin, jolloin hi-hat soittaa kolme kuudestoistaosaiskua, joista kolmas on avonainen

hi-hat isku ja viimeinen kuudestoista osa on täytetty virveli-iskulla (Kuvio 21, tahdit 9-14). Tahdeissa 10 ja 12 Porcaro lisää kolmannen iskun kahdeksasosa-hi-hatien väliin haamulyönnin virveliin ja osan viimeisessä tahdissa kyseinen virveli-isku tulee hieman voimakkaammin, sen kuitenkin olematta aksenttilyönti. Lisäksi tahdissa 12 Porcaro korostaa torvien soittamia ääniä neljännelle iskulle tulevalla crash-symbaalien lyönnillä (Kuvio 21).

Kappaleen B-osa on vain neljän tahdin mittainen. Rumpukomppi palaa A-osan kaltaiseen kuudestoistaosa-hi-hat -komppiin, jossa virveli aksentoi neljäsosat. Ainoa ero A-osan komppiin on bassorumpukuvio, jossa Porcaro soittaa bassorummun tahdin osissa 1 ja 3 viimeiselle kuudestoistaosalle ja tahdin osissa 2 ja 4 kahdelle viimeiselle kuudestoistaosalle. B-osan viimeisessä tahdissa Porcaro mukailee kappaleen melodiaa aksenteilla crash-symbaaleihin. (Kuvio 22)

Kuvio 22. B-osa

6.4 A2 ja B2

Kappaleen osat A2 ja B2 menevät samalla rakenteella kuin A1 ja B1, eikä rumpukomppitakaan osissa muutu juuri lainkaan. Ainoat erot rumpuraidassa ovat pieniä variointeja rumpufilleissä, mutta nämäkin ovat idealtaan hyvin samanlaisia, kuin aikaisemmin ja korostavat vain tiettyjä kohtia, kuten siirtymiä osien välillä ja A-osan puolivälissä kuultavaa unisono-melodiaa. Tämä on hyvä esimerkki Jeff Porcaron kyvystä tarkoituksellisesti toistaa itseään näinkin intensiivisessä kappaleessa. Pop- ja rock-musiikissa on tärkeää antaa solistille tilaa, jotta kappaleen sanoma välittyy. Tilan antaminen ja vaaliminen oli myös yksi Porcaron arvostetuimpia kykyjä sessiomuusikkona.

6.5 C-osa ja instrumentaali B3

Kappaleen C-osa on instrumentaaliosa, jossa torvisektio soittaa melodiaa ja kitara vastaa torvimelodioihin soittamalla sooloa. C-osan rumpukompissa on hyvin kuultavissa Porcaron reagointi torvien soittamaan melodiaan. Kompin perusta on kuudestoistaosa-hi-hat -komppi jossa virveli aksentoi iskuille 2 ja 4 eli niin sanotuille backbeat-iskuille. Porcaro mukailee torvien soittamaa melodiaa bassorummulla ja aksentoiduilla kuudestoistaosan mittaisilla hi-hat avauksilla (Kuvio 23). Tämän soittaminen yhdellä kädellä on teknisesti hyvin haastavaa.

The image shows a musical score for the C-section of a piece. It consists of six staves of music. The first staff is marked with a 'C' in a box. The music is written in a 6/8 time signature. The score includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are many accents (v) and dynamic markings, including 'ff' (fortissimo). The notation is complex, with many notes and rests, and it appears to be a drum part or a similar rhythmic instrument part.

Kuvio 23. C-osa

Lisäksi Porcaro onnistuu nostamaan C-osan intensiivisyyttä tasaisesti lisäämällä aksentteja ja soittamalla tehokkaita kuudestoistaosafillejä (Kuvio 23). C-osan neljässä viimeisessä tahdissa koko bändin dynamiikka nousee fortesta fortissimoon ja Porcaro sen mukana nostaa rumpuraidan intensiteetin huippuunsa silti edelleen aksenttoimalla vain hi-hat -avauksilla ja bassorummulla (Kuvio 23, tahdit 9-12).

C-osan jälkeen kappaleessa tulee instrumentaali B-osa, jossa kitarasoolo jatkuu ja intensiteetti ja voimakkuus pysyvät samana. Porcaro yksinkertaistaa rumpukomppia soittamalla hyvin samalla tavalla kuin muissakin B-osissa (Kuvio 24).

83 INSTRUMENTAL

Kuvio 24. Instrumentaali B-osa

6.6 A3 ja B4

Kolmannessa A-osassa voimakkuus laskee takaisin forteen ja Porcaro jättää jälleen tilaa laululle soittaen hyvin samalla tavalla kuin muissakin A-osissa. Kompin rauhoittaminen A-osaan kitarasoolon hyvin teknisen rumpuosuuden (Kuviot 23 ja 24) jälkeen ilman, että rumpuraidan intensiteetti laskee on myös mainittava suoritus.

Neljäs B-osa on tuplasti pidempi kuin aikaisemmat B-osat, eli se kestää kahdeksan taktia. Porcaro soittaa komppia niinkin staattisesti, että sama kahden taktin rumpukuvio toistuu identtisesti koko B-osan kahdeksan taktin ajan (Kuvio 25).

84

Kuvio 25. Neljäs B-osa

6.7 Perkussiosoolo ja outro

Neljännän B-osan jälkeen kappaleessa kuullaan Porcaron soittama timbale-soolo. Rumpuraita soolon alla perustuu B-osan komppiin, mutta siellä on myös kaksi mainittavaa rumpufilliä. Soolon puolivälissä, eli neljännän tahdin lopussa on Porcarolle ominainen filli, jossa tahdin kaksi viimeistä neljäsosaa on soitettu kuudestoistaosaiskuina aksentoiden virveliin, mutta viimeinen kuudestoistaosaisku on soitettu avonaiseen hi-hatiin, joka sulkeutuu heti seuraavan tahdin ensimmäisellä kuudestoistaosaiskulla (Kuvio 26). Tämän kaltainen filli on tullut esille jo aikaisemmin analysoimassani Michael McDonaldin kappaleessa *Any Foolish Thing*. McDonaldin kappaleessa filli on triolikon kontekstissa, mutta tässä kappaleessa sama filli kuullaan kuudestoistaosaiskuina.

TIMBALES SOLO

Kuvio 26. Timbale-soolo

Toinen timbale-soolon rumpuraidasta nostettava filli on viimeisen tahdin lopussa kuultava outroon johdettava filli, jossa Porcaro soittaa kolmaskymmeneskahdesosia virveliin nostaen samalla dynamiikkaa ja aksentoiden joka neljännän iskun (Kuvio 26, tahti 8). Filli johdattaa kappaleen outroon, jossa voimakkuus nousee fortissimoon ja rumpuraita huipentuu kolmaskymmeneskahdesosa-hi-hat -komppiin. Kompissa Porcaro soittaa kahdella kädellä kolmaskymmeneskahdesosia hi-hatiin, bassorummun iskuille 1 ja 3, sekä virveli-iskut backbeatille. Tämän lisäksi Porcaro avaa hi-hatia kahden kolmaskymmeneskahdesosan ajan ennen jokaista virveli-iskua. Neljännessä tahdissa Porcaro soittaa kahdeksan viimeistä kolmaskymmeneskahdesosaiskua aksentoiden virveliin ja osa

kertaa uudelleen identtisellä rumpukompilla (Kuvio 27). Kertauksen jälkeen kappale päättyy häivytykseen (fade out).

OUTRO

2ND TIME FADE OUT

Kuvio 27. Outro

Mainitsemisen arvoista on, että yli neljän minuutin kestävän kappaleen soittaminen pääosin yhden käden kuudestoistaosa-hi-hat -kompilla tempon ollessa keskimäärin 96 iskua minuutissa intensiteetin laskematta on jo itsessään hyvä suoritus. Outrossa tapahtuva huipennus kolmaskymmeneskahdesosa-hi-hat -komppiin korostaa vieläkin enemmän Porcaron soittokestävyyttä.

7 Jaye P. Morgan – Let's Get Together

7.1 Yleistä

Let's Get Together on kappale Jaye P. Morganin vuonna 1976 julkaistulta albumilta ”Jaye P. Morgan”. Jeff Porcaron lisäksi kappaleella soittavat: Jaye P. Morgan – laulu, David Hungate – basso, Ray Parker – kitara, David Foster – koskettimet, Steve Forman – perkussiot, Ernie Watts – saksofoni, George Bohanan ja Lew McCreary – pasuuna, Chuck Findley – trumpetti, sekä Bill Camplin ja Donny Gerard – taustalaulu. (Discogs, n.d. D, verkkojulkaisu)

Porcaro tuo kappaleessa hyvin esiin funk-estetiikkaansa kappaleen kuudestoista-osapohjaisen kompinn perustuen kahdeksasosa-hi-hat -soittoon, virvelin haamulyönteihin ja bassorummun rytmiin. Tämänkin kappaleen rumpuraidalla nopeat, kuudestoistaosan mittaiset hi-hat avaukset ovat isossa roolissa ja se kuvastaa hyvin Porcarolle ominaista tapaa lähestyä tämän tapaista kappaletta.

7.2 Intro

The image shows the musical notation for the Intro of a song. It consists of four staves of music in 4/4 time, marked with a tempo of 110. The first staff is labeled 'INTRO' and 'mf'. The notation shows a complex rhythmic pattern with accents and dynamic markings.

Kuvio 28. Intro

Kappale alkaa kahdeksasosan mittaisella kohotahdilla, jossa Porcaro soittaa aksentoidun iskun virveliin ja kuudestoistaosan pituisen hi-hat -avauksen. Introsta lähtien esitellään kappaleen peruskomppi, joka on kappaleen komppikitaraa mukaillen kuudestoistaosapohjainen, mutta Porcaro on orkestroinut sen pelkän hi-hatin sijasta myös virvelille ja bassorummulle. Kompissa hi-hat soittaa ainoastaan kahdeksasosia, hieman painotuen jälkimmäiselle kahdeksasosalle. Tahdin iskuille 2 ja 4 Porcaro soittaa backbeatin virveliin ja sen perään kuudestoistaosahaamulyönnin virveliin. Tämän jälkeen tulee jälkimmäinen hi-hat -isku ja sen perään kuudestoistaosaisku bassorummulla (Kuvio 28). Intron tahdeissa 4 ja 8 torvet aksentoivat viimeisen neljäsosan toisen ja neljännen kuudestoistaosaiskun, jotka Porcaro merkkää aksentoiduilla hi-hat -avauksilla. Intron ja ensimmäisen A-osan taitteeseen Porcaro alustaa torvien aksentoimat iskut soittamalla tahdin kolmannelle neljäsosalle neljä aksentoitua kuudestoistaosavirveli-iskua.

7.3 A-osa

The image shows a musical score for a drum solo, labeled 'A-osa'. The score is written on a single staff with a treble clef and a double bar line at the beginning. The music consists of eighth and sixteenth notes, with accents (v) and slurs. The measures are numbered 1 through 16. Measure 1 starts with a double bar line and a box containing the letter 'A'. Measures 8 and 12 have accents on the eighth notes of the first and second eighth notes respectively. Measures 15 and 16 have accents on the eighth notes of the first and second eighth notes respectively.

Kuvio 29. A-osa

Kappaleen A-osassa rumpukomppi jatkuu pohjimmiltaan samana kuin introssakin. Tahdeissa 8 ja 12 torvisektio soittaa jo introsta tutut aksentit tahtien viimeisen neljäsosan toiselle ja neljännelle kuudestoistaosalle. Tahdissa 8 Porcaro merkkää iskuja vain hie-

man muuttamalla bassorumpukuviota, mutta tahdissa 12 hän merkkää samat iskut jälleen nopeilla hi-hat -avauksilla. A-osan tahdeissa 1, 12 ja 16 myös on havaittavissa kahden kolmaskymmeneskahdesosan alustava hele-lyönti, englanniksi grace note (Kuvio 29).

7.4 B-osa

Kuvio 30. B-osa

Kappaleen B-osan tahdeissa 1, 2, 5 ja 6 bändin komppaus painottuu enemmän neljäsosille, joten rumpukomppi muuttuu myös sen myötä. Porcaro soittaa edelleen kahdeksasosia hi-hatiin ja virveliaksentteja iskuille 2 ja 4, mutta bassorumpu soittaa jokaiselle neljäsosalle. Tämän lisäksi Porcaro alustaa bassorummun kolmannelle neljäsosalle tulevat iskut yhdellä kuudestoistaosaiskulla ja soittaa virveli-backbeatin korostamiseksi myös kolmanteen, luultavasti 13-tuumaiseen tomtomiin, iskun virveliaksentin kanssa yhtä aikaa. B-osan tahdeissa 3, 4, 7 ja 8 komppi on täysin sama, kuin A-osassa. B-osan viimeisessä tahdissa tulee muun bändin isku ensimmäiselle neljäsosalle ja tätä seuraa rumpufillitauko, jossa Porcaro soittaa hyvin omanlaisensa fillin. Filli alkaa tahdin kolmannelta neljäsosalta virveliaksentilla. Tätä seuraa kuudestoistaosan mittainen hi-hat -avaus, jonka jälkeen tulee haamulyönti ja aksenttilyönti virveliin. Tahdin viimeisen neljäsosan aikana Porcaro soittaa kahdeksasosa-aksentti-iskun 12-tuumaiseen tomtomiin ja kaksi kuudestoistaosaiskua 13-tuumaiseen tomtomiin.

7.5 A2-, B2- ja A3-osat

Osat A2, B2 ja A3 etenevät samalla kompilla kuin osat A1 ja B1. Porcaro kuitenkin soittaa taitteisiin mielenkiintoisia rumpufillejä. Ensimmäisenä tarkkailen A2-osan joka neljännessä tahdissa tulevia torviaksentteja tahdin viimeisen neljäsosan toiselle ja neljännelle kuudestoistaosaiskulle ja kuinka Porcaro alustaa avonaiseen hi-hatiin soittamansa aksentit. Ensimmäinen näistä filleissä tulee A2-osan tahdissa 4, jossa Porcaro alustaa torviaksentit samalla tavalla kuin ensimmäisessä A-osassa soittamalla viisi kuudestoistaosa-aksa-ksenttia virveliin (Kuvio 31, tahti 4)

Kuvio 31. A2-osan tahdit 3-4

Seuraava filli tulee tahdissa 8. Porcaro varioi iskujen alustusta hieman ja soittaakin yhden kahdeksasosaiskun virveliin ja kolme kuudestoistaosaiskua virveliin ja tomtomeihin (Kuvio 32, tahti 8)

Kuvio 32. A2-osan tahdit 7-8

Kolmas aksentteja alustava filli kuullaan tahdissa 12. Porcaro soittaa yhdistelmän aikaisemmista filleistä aksentoimalla viisi kuudestoistaosaiskua tomtomeihin (Kuvio 33, tahti 12).

Kuvio 33. A2-osan tahdit 11-12

A2-osan viimeiseen tahtiin Porcaro soittaa vielä mielenkiintoisen siirtymäfillin. Fillistä tekee erityisen mielenkiintoisen crash-symbaalin käyttö kesken fillin. Porcaro soittaa iskun crash-symbaaliin tahdin neljännelle kahdeksasosalle. Tämän iskun hän alustaa aksenteilla virveliin ja avonaiseen hi-hatiin. Symbaali-iskun jälkeen Porcaro vie fillin loppuun tomtomeilla (Kuvio 34, tahti 16).

Kuvio 34. A2-osan tahtit 15-16

Myös osassa B2 kuullaan mielenkiintoisia rumpufillejä. Ensimmäinen filli on tahdissa 4, jossa Porcaro soittaa tahdin kahdelle viimeiselle neljäsosalle neljä aksentoitua kuudestoistaosaista virveliin ja neljä aksentoitua kuudestoistaosaista avonaiseen hi-hatiin (Kuvio 35, tahti 4)

Kuvio 35. B2-osan tahtit 3-4

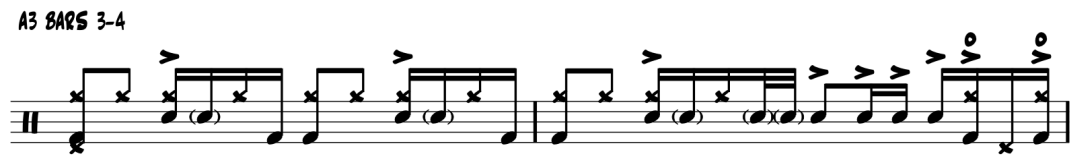
Toinen mainitsemisen arvoinen filli B2-osassa on osan viimeisen tahdin siirtymäfilli, joka on rytmiltään sama, kuin siirtymässä B1-A2 (Kuvio 30, tahti 8), mutta orkestroitu pelkästään virveliin ja tomtomeihin. (Kuvio 36, tahti 8).

Kuvio 36. B2-osan tahtit 7-8

B2-osan jälkeen siirrytään kappaleessa kolmanteen A-osaan, joka on hyvin rumpuraidaltaan hyvin samnlainen kuin aikaisemmatkin A-osat. Ainoa ero aikaisempiin A-osiin on ennen torviaksentteja tuleva filli tahdeissa 4 ja 8. Fillissä on sama rytmi, kuin A2-osan

tahdissa 8 (Kuvio 32, tahti 8), mutta se on soitettu tomtomien sijaan pelkästään virveliin (Kuvio 37, tahti 4).

Kuvio 37. A3-osan tahtit 3-4

7.6 C-osa ja outro

Kolmannesta A-osasta siirrytään kappaleessa suoraan C-osaan, joka on myös kappaleen outro. Osan alussa dynamiikka laskee mezzofortesta mezzopianoon ja Porcaro soittaa bassorummun ja virvelin lisäksi hi-hatia ainoastaan jalalla. Tätä komppia kestää seitsemän tahtia, jonka jälkeen kahdeksannessa tahdissa tulevan fillin myötä Porcaro nostaa voimakkuuden takaisin mezzoforteen (Kuvio 38).

Kuvio 38. Outron ensimmäinen osa

Dynamiikan noustessa Porcaro ottaa myös hi-hatin mukaan komppiin. Hän soittaa pääosin kahdeksasosaiskuja, mutta varioi hi-hatia soittamalla välillä myös kuudestoistaosia. Tämän lisäksi outron loppua kohti mentäessä soitosta tulee melko vapaamuotoista ja siinä on paljon variointia ja fillailua.

The image shows a musical score for Percussion, labeled 'Kuvio 39. Outron toinen osa'. The score is written on a single staff with a treble clef and a common time signature (C). It begins with a dynamic marking of *mf*. The notation consists of rhythmic patterns represented by 'x' marks on a staff, indicating the placement of the drumsticks. The score is divided into measures, with measure numbers 5, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, and 23 marked at the beginning of their respective lines. The piece concludes with a 'FADE OUT...' instruction at the end of measure 19.

Kuvio 39. Outron toinen osa

Outron toisessa osassa Porcaro varioi rumpukomppia monipuolisesti. Ensimmäiset kolme tahtia on melko toistuvaa komppausta, jonka jälkeen neljännessä tahdissa tulee bassorumpuun ja hi-hat -avaukseen perustuva filli (Kuvio 39). Tämän jälkeen rumpukomppi jatkuu kolme tahtia toistaen neljännessä tahdissa soitettua filliä, jonka jälkeen kahdeksannen tahdin kahdella viimeisellä neljäsosalla Porcaro soittaa virveliin aksentoi-

den kahdeksasosaiskun, neljä kuudestoistaosaiskua, sekä vielä yhden kahdeksasosaiskun. Tämän jälkeen komppi on kolme tahtia sama kuin kolmessa ensimmäisessä tahdissa. Tämän neljä tahtia Porcaro päättää kahdella kahdeksasosavirvelilyönnillä, kuudestoistaosan mittaisella hi-hat -avauksella ja yhdellä kahdeksasosavirveli-iskulla (Kuvio 39, tahti 12). Tahdeissa 13-15 on samantapaista komppia kuin tahdeissa 5-7, joten ensimmäisten 16 rumpukomppauksen voidaan todeta olleen jokseenkin toistuva kuvio.

Tahdista 17 eteenpäin variointi jatkuu, eikä toistuvuutta juurikaan enää ole. Porcaro soittaa kuudestoistaosapohjaisia aihioita enimmäkseen hi-hatin, bassorummun ja virvelin välillä. Tahdissa 20 Porcaro soittaa samantapaisen kuudestoistaosafillin virveliin ja hi-hatiin (Kuvio 39), kuin B2-osan tahdissa 4 (Kuvio 35, tahti 4). Tämän jälkeen kappaleessa alkaa fade out ja häivytyksestä voi kuulla vielä neljän tahdin ajan Porcaron kuudestoistaosapohjaisia aihioita. Merkitsin osan viimeiseen tahtiin kokonuotin pituisen aksentoidun crash-symbaali -iskun, joka merkkää kappaleen loppumista (Kuvio 39, tahti 25).

8 Pohdinta

Olen tutkinut Jeff Porcaron soittoa syvällisemmin joitakin vuosia, sillä halusin tietää miksi hänen soittamat rumpuraitansa kuulostavat mielestäni niin hyvältä. Porcaron soitossa kiinnitin ensimmäisenä huomiota yksinkertaisuuteen, tilaan ja tuntumaan, eli feeliin. Mielestäni on vaikuttavaa, kuinka perinteisen pop- tai rock-kappaleen saa kuulostamaan mielenkiintoiselta vain soittamalla komppia ja fillaamalla vain paikoissa, jotka sen vaatii. Mitä enemmän Porcaron soittoon ja uraan perehdyin, sen myötä kävi ilmi, että hyvin harvat hänen nauhoittamistaan kappaleista on soitettu metronomin kanssa. Tämä toi tutkimiseen vielä yhden mielenkiintoisen aspektin, timen, eli tempon hallinnan. Tämän opinnäytetyön myötä perehdyin vieläkin syvällisemmin Porcaron diskografiaan, joka käsittää tuhansia kappaleita. Työssäni ehdottomasti haastavinta oli löytää aiheeseen sopivat kappaleet ja onnistua pitämään työ silti ytimekkäänä.

Tutkimuksen myötä tulin siihen lopputulokseen, että kulmakivet Jeff Porcaron menestyksen ja kysynnän taustalla ovat musikaalisuus, soittotekniikka ja time. Kun nämä kolme asiaa yhdistää oikein, se saa musiikin kuulostamaan ja tuntumaan hyvältä kansasoittajille, tuottajalle ja lopuksi kuuntelijalle ja sitä mielestäni tarkoittaa musiikissa usein käytetty englannin kielen termi feel.

Analysoimissani kappaleissa Porcaron musikaalisuutta kuvastaa hyvin dynamiikan vaihtelut, melodian mukailu ja rumpusetin luova käyttö. Kappaleista eniten dynamiikkaa on Pagesin *Come On Home* -kappaleessa ja rumpusetin luova käyttö on myös edustettuna kappaleessa hyvin. Samassa kappaleessa myös Porcaron soittotekniikka tulee hyvin esille kykynä soittaa asioita eri voimakkuuksilla ilman että se vaikuttaa feeliin.

Soittotekniikka tulee esille kaikissa muissakin kappaleissa. ”Gimme The Goods” esittelee Porcaron hi-hat -tekniikkaa nopeuden ja kestävyuden osalta, ”Any Foolish Thing” -kappaleen shufflekompit haamulyönteineen ovat itsessään jo teknisiä ja kun siihen lisätään kappaleen kesto ja rumpuraidan staattisuus niin hyvä tekniikka on välttämättömyys. ”Let’s Get Together” -kappaleessa rumpukompin teknisyyttä välittyy hyvin suoran ja kolmimuunteisen välimaastossa olevasta kuudestoistaosapohjaisesta rumpukompista. Lisäksi kappaleen luovat fillit ja hi-hat -avaukset kuvastavat myös hyvää tekniikkaa.

Kappaleista ainoa, joka on todennäköisesti nauhoitettu metronomin kanssa, on ”Any Foolish Thing”. Muissa kappaleissa tempoissa tapahtuva vaihtelu on korkeintaan 4 iskua minuutissa tempon kuitenkin nopeutumatta tai hidastumatta pysyvästi. Tempo elää kappaleen mukaan ja palaa takaisin lähtötempoon. Tämä tuo hyvin esille Porcaron taidon manipuloida timea kappaleen niin vaatiessa. Porcaro itse totesi *Modern Drummer* -lehden haastattelussa vuonna 1983, että hänen timensa on surkea (Flans 1983), mutta näiden esimerkkien jälkeen voi todeta, että asia päinvastoin.

Kappaleiden rumpuraitojen yhdistäviä tekijöitä ovat haamulyönnit, hi-hat -avaukset yllättävissäkin paikoissa, sekä nuottien lisääminen kappaleen edetessä. Näiden lisäksi edellä mainitut time ja varsinkin feel, jota ei nuotintamalla voi tuoda ilmi, ovat nekin ilmiöitä, joista Porcaron soiton tunnistaa.

Jos tekisin työn toisin, käyttäisin enemmän aikaa kirjallisen viitekehyksen rakentamiseen ja vähemmän aikaa itse nuotintuksiin. Olen kuitenkin tyytyväinen valintaani nuotintaa kappaleet perusteellisesti, sillä tämän pohjalta aineistolähtöinen sisältöanalyysi oli helppoa. Nuotinsin myös enemmän aineistoa, mitä lopulta työssäni käytin. Uskon, että työstäni on hyötyä niille, jotka ovat kiinnostuneet Jeff Porcaron soittourasta, tai studiomuusikkoudesta yleensä.

Lähteet

Kirjalliset lähteet

Artimisi Anthony B., D.M.A. The Study of Jeff Porcaro’s Musical Style and the Development of an Analytical Model for The Study of Drum Set Style in Popular Music. The University of North Carolina at Greensboro 2011

Discogs. N.d. (A). McDonald, M. 1985. No Lookin Back -äänite, Vinyyli, LP, Albumi. Kappale: Any Foolish Thing (B1) <<https://www.discogs.com/release/2279682-Michael-McDonald-No-Lookin-Back>> (luettu 11.11.2021)

Discogs. N.d. (B). Morgan, Jaye P. 1976. Jaye P. Morgan -äänite, Vinyyli, LP, Albumi. Kappale: Let’s Get Together (B1) < <https://www.discogs.com/release/3889140-Jaye-P-Morgan-Jaye-P-Morgan>> (luettu 13.11.2021)

Discogs. N.d. (C). Pages. 1981. Pages -äänite, Vinyyli, LP, Albumi. Kappale: Come On Home (A4) < <https://www.discogs.com/release/9614070-Pages-Pages>>

Discogs. N.d. (D). Scaggs, B. 1977. Down Two Then Left -äänite, Vinyyli, LP, Albumi. Kappale: Gimme The Goods (B1) < <https://www.discogs.com/release/870786-Boz-Scaggs-Down-Two-Then-Left>>

Flans R. It’s About Time – Jeff Porcaro – The Man And His Music. Hudson Music 2020

Flans R. Modern Drummer Magazine. Jeff Porcaro by Robyn Flans. 1983

Ojasalo Katri, Moilanen Teemu & Ritalahti Jarmo (2015) Kehittämistyön menetelmät - Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Räsänen E, Pulkkinen O, Virtanen T, Zollner M, Hennig H (2015) Fluctuations of Hi-Hat Timing and Dynamics in a Virtuoso Drum Track of a Popular Music Recording. PLoS ONE 10(6): e0127902. <<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0127902>>

Audiovisuaaliset lähteet

McDonald, M. 1985. No Lookin Back -äänite. Kappale: **Any Foolish Thing** (B1)

Morgan, J. 1976. Jaye P. Morgan -äänite. Kappale **Let's Get Together** (B1)

Pages. 1981. Pages -äänite. Kappale: **Come On Home** (A4)

Scaggs, B. 1977. Down Two Then Left -äänite. Kappale: **Gimme The Goods** (B3)